

[Himmelstrup.]

batten om regeringens skattelovforslag, fordi jeg gerne vil stille et par spørgsmål til den højtærede finansminister. Det drejer sig om udviklingen på de to konti, over hvilke finansministeriet står i forbindelse med seddelbanken, og jeg skal her først nævne den konto, der hedder finansministeriets konto i henhold til særlige love, som jo er en noget blandet konto, idet den både rummer de beløb, som finansministeriet får ind i henhold til de almindelige pengeopsagningslove, og dækker over indbetalingen fra Marshallhjælpen. I og for sig kommer der en uklarhed frem her, og det ville egentlig være en behagelighed, om man skilte de to beløb ad og holdt dem hver for sig. Den rolle, disse beløb spiller i den almindelige diskussion, er jo af en sådan beskaffenhed, at det egentlig var bekvemt, om man vidste, hvad der er hvad på denne konto.

Den anden konto, over hvilken finansministeriet står i forbindelse med seddelbanken, er den almindelige foliokonto, og de spørgsmål, jeg gerne ville stille til den højtærede finansminister, refererer sig ganske særligt til udviklingen på den sidste konto.

Nu erkender jeg, at de spørgsmål, jeg her stiller den højtærede finansminister, i virkeligheden er rejst under den foregående debat fra to sider. De er rejst både af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og — ganske særligt — af det ærede medlem hr. Aksel Møller. Når jeg alligevel gerne vil gøre nogle bemærkninger derom, er det, fordi også vi ønsker, at den højtærede finansminister skal forstå, med hvilken interesse vi også fra partiet venstre ser på den udvikling, som navnlig foliokontoen er undergået i de sidste måneder.

Det er fuldstændig rigtigt, som det ærede medlem hr. Aksel Møller nævnte, at ved udgangen af januar måned 1949 var denne konto positiv for den højtærede finansminister med et meget stort beløb, et beløb på 313 mill. kr., medens derimod den sidste balance, der foreligger fra nationalbanken, balancen fra februar 1950, viser et passiv for finansministeriet på ca. 150 mill. kr. Det vil altså sige, at over denne konto har den højtærede finansminister i 13 måneder forøget likviditeten her i landet med det beløb, som også det ærede medlem hr. Aksel

Møller nævnte, nemlig ca. 460 mill. kr. hvilket jo er et ganske overordentlig betydeligt beløb.

Den højtærede finansminister har vistnok ved sin forelæggelse af skattelovene sagt, at navnlig i de sidste måneder er de udbetalinger, som har fundet sted, væsentlig gået til at finansiere de byggelån, som staten har pligt til at udbetale i kraft af byggestøtteloven af 1946. Her i rigsdagen diskuterer vi vidt og bredt Marshallpengenes anvendelse, om Marshallpengene vedblivende skal være spærret, om de skal positivt afskrives, eller om der skal oprettes en genopbygningsfond, om de skal ud i cirkulationen til en forøgelse af likviditeten. Medens alt dette drøftes med hensyn til Marshallpengene, altså de til danske kroner omdannede dollars, så trækker den højtærede minister ganske roligt uden nogen som helst kontrol så store beløb på sin konto i nationalbanken, som jeg her har nævnt.

Vi er fra vor side en modstander af, at man giver los på Marshallpengene. Det har venstre givet udtryk for i en offentlig erklæring, og det blev yderligere understreget af mit partis ærede ordfører i dag. Men det, jeg altså synes er mærkeligt, er, at medens vi sidder og diskuterer dette spørgsmål, så foretager den højtærede finansminister dispositioner over sin konto uden nogen som helst kontrol til i virkeligheden betydeligt større beløb end det, vi skændes om med hensyn til anvendelsen af Marshallpengene.

Situationen er altså den i dag, at den højtærede finansminister — ikke finansministeren personlig, men finansministeriet — skylder seddelbanken ca. 150 mill. kr., og det første spørgsmål, jeg gerne vil stille til ministeren, er da dette: Hvad forrenter den højtærede minister dette beløb med? Jeg går ud fra, at ministeren forrenter det med den almindelige diskontosats, som jo for tiden er 3½ pct. Men når det er tilfældet, så er det nærliggende at rette det spørgsmål til den højtærede minister, om han ikke tror, at han i virkeligheden kunne få de penge, som han skal bruge, billigere, f. eks. ved at han optog et kort lån i bankerne, hvilket ganske sikkert ville være muligt. For øjeblikket er bankernes likviditet ganske overordentlig stor, og den vokser jo stadig. Jeg skulle tro, at hvis den højtærede finansminister f. eks. ville tage et kortere lån på nogle måneder,